

дером з питань екологічної відповідальності.

Як висновок, можна зазначити, що історично в Японії питання етичної поведінки займало провідне місце; підприємства прагнули встановити довірливі та довгострокові відносини з метою утримання важливих клієнтів; на разі чесність і дотримання ділової етики домінували над прибутком; японські підприємці, приділяючи значну увагу репутації бізнесу, керувалися правилом: «турбуйся не про прибуток, а про добре ім'я». Таким чином, бізнес пройшов шлях до усвідомлення своєї відповідальності за покращення рівня життя територіальних громад, за збереження навколишнього середовища, за розв'язання соціально-економічних проблем та забезпечення стійкого розвитку суспільства в цілому. Отже, відмінною рисою філософії японської моделі соціальної відповідальності бізнесу є орієнтація не тільки на прибутковість, а й на досягнення суспільного блага й підтримки екологічної стабільності.

1. Міжнародний науково-дослідницький журнал: Порівняльний аналіз моделей корпоративної соціальної відповідальності: [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://research-journal.org>

2. Моделі корпоративної соціальної відповідальності: [Електрон. ресурс]. – Режим доступу : <http://csrjournal.com>

3. Іванова В.А. Корпоративна соціальна відповідальність в азійських країнах [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: http://www.khntusg.com.ua/files/sbornik/vestnik_126/27.pdf

СОЦІАЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ

Куценко С.С.

Науковий керівник – Нохріна Л.А., канд. техн. наук, доцент

Термін «соціальні технології» застосовний як до управління суспільством, так і до управління конкретними організаціями, будь-якими соціальними об'єктами. Соціальні технології існують дуже давно. Так, люди, наприклад, довгі століття управляли громадськими процесами, передавали накопичені знання та інформацію від покоління до покоління. При цьому користувалися технологіями, які спеціально не розроблялися, були досить простими.

Соціальні технології – це істотна сукупність засобів, інструментів, методів для цілеспрямованого і обумовленого впливу на соціальні процеси, інститути, життєдіяльність населення, що дозволяє отримати при обмеженому обсязі різного роду ресурсів соціально значимий і високий результат.

За характером впливу можна виділити такі типи соціальних технологій:

- формуючі технології, які спрямовані на формування певних соціальних процесів;
- стимулюючі, які спрямовані на підтримку соціальних процесів;
- обмежуючі, які визначають межі певних процесів, що обмежують їх перебіг і поширення;
- деструктивні, тобто руйнуючі, які спрямовані на усунення негативних соціальних процесів.

Дані технології можна розглядати як метод вивчення характеру, стану різних параметрів, рівня і якості розвитку соціальної сфери та ідентифікації найбільш раціональних способів впливу на них.

Основна мета таких технологій полягає в комплексному впливі на умови життєдіяльності різних суб'єктів в соціумі. До них можна віднести бізнес-структури, громади, групи, особистості.

В контексті соціальних технологій варто відзначити технології економічної підтримки населення які спрямовані, в першу чергу, на виявлення соціально-економічних закономірностей, а також вироблення на цій основі способів впливу на економічну сферу з метою найбільш повного і ефективного використання результатів економічної діяльності в соціальній сфері.

Соціальні технології сприяють організації та упорядкуванню управлінського впливу відповідно до мети і логіки розвитку самих об'єктів впливу. Вони є способом (логічною схемою, моделлю) досягнення цілей, інструментом контролю соціальних змін, являють собою раціональні конструкції (механізми) та інструменти пізнання і управління, що дозволяють перетворювати соціальні об'єкти.

Перевага соціальних технологій в тому, що вони дають цілісне уявлення про предмет дослідження, а значить, і про способи управлінського впливу на нього, є специфічним елементом складного структурованого механізму державного і муніципального управління.

Соціальні технології в інтегральній характеристиці є управління соціальними об'єктами, яке забезпечує їх відтворення.

Можливості застосування соціальних технологій в різних сферах суспільного життя, в тому числі і в туристичній діяльності, у виключенні деструктивних процесів – безмежні. Однак, як відзначають дослідники, використовуються вони нерационально. Склалося реальне протиріччя між значним інтелектуальним потенціалом, що накопичився в науці та передовій практиці, і рівнем застосування наукоємних технологій в різних сферах управління. Впровадження соціальних технологій в практику управління – це не тільки соціальна інновація, а й принципово інший сучасний спосіб організації соціального життя, від-

повідний до практичних потреб людства.

Як висновок можна зазначити, що в умовах сучасних реалій соціальні технології є способом ефективного вирішення проблем, спрямованих на гармонізацію соціального, економічного та екологічного розвитку територій, на вдосконалення структури, а також механізмів функціонування соціальних елементів і систем в цілому на різному рівні. Таким чином соціальні технології є дієвим інструментом сталого розвитку, тобто процесу економічних і соціальних змін, при якому використання природних ресурсів, напрямки інвестицій, орієнтація науково-технічного розвитку, розвиток особистості та інституційні зміни узгоджені між собою і зміцнюють нинішній і майбутній потенціал для задоволення людських потреб і прагнень. Соціальні технології в контексті управління сталим розвитком територій – це фокусування виключно актуальних завдань, які мають вирішуватися всіма мешканцями і керівництвом громади для забезпечення високої якості міського середовища, високої якості життя, рівноваги міста і природного середовища.

1. Стефан П. Робінс. Основи менеджменту / Стефан П. Робінс, Девід А. Де Ченцо; пер. з англ. – Київ: Основи, 2002. – 670 с.

СОЦІАЛЬНЕ ПАРТНЕРСТВО В УКРАЇНІ

Мацегора Н.В.

Науковий керівник – Нохріна Л.А., канд. техн. наук, доцент

Сьогодні в Україні відбуваються зміни і реформи у багатьох сферах діяльності з метою підвищення рівня економіки країни, посилення конкурентоспроможності українського продукту на міжнародних ринках, правового регулювання ділових і трудових відносин. Важливим питанням є необхідність суспільства досягнути соціального балансу між найманими працівниками, власниками і державою. Наразі в нашій країні відбуваються процеси формування колективного трудового права, при цьому питання соціального партнерства набуває все більшої актуальності.

Інститут соціального партнерства існує для координації соціально-економічних інтересів колективів найманих працівників та колективів роботодавців, а також між ними і державою, головною функцією якого є регулювання соціально-економічних відносин від національного рівня до конкретного підприємства. Соціальне партнерство є одним із принципів діяльності суб'єктів колективних трудових відносин і правовим інститутом.

Впровадженням і регулюванням соціального партнерства в Укра-